

Цикл дисциплін професійної та практичної підготовки

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Історія держави і права України»

Предметом “Історії держави і права України” є вивчення, виникнення, розвиток і зміна типів та форм держави і права, а також державних органів і правових інститутів українського народу та народів, що населяли територію України.

Мета – формувати всебічно розвинену та соціально активну особу, Історія держави і права України покликана забезпечити глибокі знання історичного розвитку державності українського народу, особливостей його національного права; вміння визначити вклад національних цінностей у загальнолюдські; переконливо засвоїти ідеали гуманізму та демократії; формувати історичну свідомість як основу всієї суспільної свідомості; привити самостійні, творчі, пізнавальні навички підходу до історичного минулого та реального сьогодення.

Завдання – вивчення процесу державно-правового розвитку українського народу з найдавніших часів до сьогодення, а також історичні типи і форми держави і права, політичні установи та правові інститути в їх історичному розвитку. Розглянути роль і значення держави і права у житті українського суспільства. У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

- оволодіти сучасними методами історичного пізнання, історичним термінологічно-понятійним апаратом;

- зрозуміти сутність, природу та генезис історичних явищ, вміти здійснювати їх аналіз та узагальнення, з'ясувати причинно-наслідкові зв'язки історичних подій і процесів;

- виважено оцінювати роль суб'єктивних і об'єктивних чинників в історичному процесі, подіях і явищах вітчизняної історії;

- знати основні праці вітчизняних і зарубіжних істориків, присвячених актуальним проблемам історії української державності і права;

- на основі методів наукового пошуку опанувати новітні історичні концепції, оволодіти елементами наукового підходу до вивчення архівних матеріалів з історії української державності і права.

Історія держави і права України має структурно-логічний зв'язок з:

- *теорією держави і права* - вони разом досліджують генезис держави і права. Теорія вивчає типові риси, загальні закономірності виникнення, розвитку, суті та загибелі певних типів держави і права, дає загальні визначення, поняття, уникаючи конкретики, тоді як історія держави і права, опираючись на встановлені теорією загальні закономірності, визначення та поняття, досліджує виникнення, розвиток і суть державно - політичних і правових інститутів у конкретній історичній ситуації в Україні;

- *історією держави і права зарубіжних країн* - українська державність і право проходили процес становлення і розвитку не ізольовано, а в контексті аналогічного процесу зарубіжних країн, зокрема східноєвропейських, що дозволяло використовувати взаємний досвід державо- та правотворення;

- *історією вчень про державу і право*, оскільки розвиток державно-правових форм життя окремих народів використовується з метою вивчення змісту і виявлення характерних рис державно-правових вчень певної історичної доби, методів впровадження їх у практику;

- *конституційним правом* - досліджує історію конституційного процесу і державно - правового розвитку в Україні;

- *галузевими юридичними науками* (адміністративним, цивільним, земельним, трудовим, кримінальним, процесуальним та ін.), оскільки вивчаючи державні та правові інститути на сучасному етапі, допомагає зрозуміти їх сутність, відстежити негативні і позитивні риси. Проте на відміну від галузевих юридичних наук історія держави і права вивчає розвиток державно - правових явищ на території України у їхній цілісності, єдності та взаємозв'язку;

- *історією України* - сукупний матеріал вітчизняної історії слугує вкрай необхідним фоном, контекстом для вивчення історії держави і права України;

- *політологією*, тому що обидві дисципліни вивчають закономірності виникнення, функціонування та розвитку суспільної влади, держави, політики, проте аналіз цих фактів і явищ робиться під кутом зору соціально-політичних або правових цінностей;

- *філософією*, тому що філософія щодо історії держави і права України виконує методологічну роль;

- *економічною теорією*, оскільки ця дисципліна вивчає вплив способу виробництва на суспільну свідомість та державно-правові інститути суспільства, проте й інститути держави і права самі виступають важливим фактором у формуванні соціально-економічних відносин, які завжди набувають правової форми.

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів:

Модуль 1. Вступ до дисципліни. Початок державно-правового розвитку на теренах України.

Модуль II. Давньоруська держава і право

Модуль III. Держава і право литовсько-польської доби

Модуль IV. Держава і право козацької доби

Модуль V. Держава і право України у XIX — на початку XX ст.

Модуль VI. Відродження української національної держави і права

Модуль VII. Радянська держава і право в Україні

2. Завдання навчальної дисципліни «Історія держави і права України» полягає у набутті студентами теоретичних знань про правову дійсність і розвиток української у конкретний історичний період розвитку людської цивілізації.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студенти **повинні знати:**

— фактичний матеріал про конкретні процеси формування та розвитку державно-правових інститутів і явищ України та їх хронологію в історичному просторі;

- загальні і специфічні закономірності державно-правового розвитку України на певному історичному періоді;
- науково обґрунтовану періодизацію державно-правового розвитку України;
- спільні риси і закономірності історико-правового розвитку правової системи України і інших держав світу;
- роль і значення вивчення історії держави і права України у системі підготовки фахівців з права.

вміти:

- визначати загальні закономірності виникнення та розвитку держави і права на теренах сучасної України;
- характеризувати історичні особливості розвитку форми держави України у різні історичні періоди розвитку;
- встановлювати роль і значення історичних пам'яток права України;
- характеризувати систему державних органів управління і правові інститути України за конкретних історичних умов;
- виокремлювати основні тенденції еволюції державного ладу України у конкретний історичний період розвитку;
- розкрити еволюцію ідей українських митців про державу і право та їхню роль у державно - правовому розвитку України;
- аналізувати процеси розвитку права та державності України через призму їх взаємозв'язку та взаємообумовленості;
- використовувати фундаментальні теоретичні знання з історії держави і права України у якості чинника протидії професійній деформації і активізації форм юридичного мислення.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин 2,5 кредити ЄКТС.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

МОДУЛЬ 1. ВСТУП ДО ДИСЦИПЛІНИ. ПОЧАТОК ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ.

ТЕМА 1. ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА УКРАЇНИ ЯК НАУКА І НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Предмет курсу «Історія держави і права України» і його завдання. Методологія викладу і вивчення дисципліни. Місце історії держави і права України в системі юридичних і гуманітарних дисциплін. Взаємозв'язок історії держави і права України з іншими юридичними і гуманітарними дисциплінами. Періодизація курсу історії держави і права України.

Тема 2. СТАРОДАВНІ ДЕРЖАВИ І ПРАВО НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Переддержавні форми цивілізації на території сучасної України: розпад первіснообщинного ладу (причини, етапи); археологічні культури; формування передумов виникнення права у землеробських племен

Подніпров'я (I тисячоліття до н.е.). Право Скіфських ранньодержавних утворень: Велика (VII-III ст. до н.е.) та Мала (Кримська) Скіфія (III ст. до н.е. - III ст. н.е.); джерела права (звичаєве право, правова думка). Основні риси права (державного, цивільного, кримінального, процесуального). Початкові форми рецепції права. Формування та розвиток античних державно-правових утворень у Північному Причорномор'ї кін. VII ст. до н.е. – перш. пол. VI ст. н.е. (загальна характеристика): поліси (Херсонес, Ольвія, Тіра, Пантікапей); Боспорське царство; нормативні основи колонізації; міжнародно-правові стосунки; джерела права (звичаєве право, нормативні акти, використання досягнень античної правової думки). Основні риси державного права античних держав Північного Причорномор'я (кінець VII ст. до н.е. – перша половина VI ст. н.е.): правовий статус населення (політи, неповноправне населення, раби); форми держав (устрій, правління, режим); органи державної влади та управління; судоустрій; фінанси. Нормативне регулювання цивільно-правових відносин в античних державах Північного Причорномор'я (кінець VII ст. до н.е. – перша половина VI ст. н.е.): право власності; зобов'язальне право; особливості регулювання сімейних відносин; спадкове право; вплив римського права. Становлення кримінального права античних держав Північного Причорномор'я (кінець VII ст. до н.е. – перша половина VI ст. н.е.): поняття злочину, його суб'єкти та об'єкти; види злочинів; мета та види покарань. Основні риси процесуального права в античних державах Північного Причорномор'я (кінець VII ст. до н.е. – перша половина VI ст. н.е.): форми та суб'єкти процесу; стадії процесу, види доказів. Виникнення карально-охоронної функції у Північному Причорномор'ї в стародавню добу (кінець VII ст. до н.е. – перша половина VI ст. н.е.): охорона громадського порядку та протидія злочинності у скіфських ранньодержавних утвореннях, в античних державах Північного Причорномор'я; правоохоронні органи античних держав; поєднання правоохоронної та інших виконавчих функцій; здійснення нагляду за дотриманням законності; контроль за дотриманням норм моралі; діяльність податкових органів.

МОДУЛЬ II. РАННЬОФЕОДАЛЬНА ДЕРЖАВА КИЇВСЬКА РУСЬ

ТЕМА 3. РАННЬОФЕОДАЛЬНА ДЕРЖАВА КИЇВСЬКА РУСЬ.

Розселення східних слов'ян на території України. Суспільно-політичний розвиток східних слов'ян від військово-демократичної організації племен до ранньофеодальної держави. Союзи племен, міжплемінний військово-політичний союз антів — Антське царство (кінець IV — початок VII ст.). Об'єднання союзів племен і створення союзу слов'янських племен під назвою “Русь” (VII ст.). Утворення ядра давньоруської державності — своєрідної федерації князівств Руська земля (VII–IX ст.). Об'єднання південного та північного ранньодержавних утворень у Давньоруську державу з центром у Києві. Внутрішні та зовнішні фактори консолідації слов'янських земель. Етапи державно-правового розвитку Київської Русі. Теорії походження Київської Русі, наукова неспроможність норманської теорії та політичної доктрини пантюркізму щодо походження державності у східних слов'ян.

Суспільний лад. Панівна верхівка суспільства: Великий князь, місцеві князі, бояри, вище духовенство. Великокнязівський домен, володіння місцевих князів, бояр, церковне землеволодіння. Правове становище вільного, напівзалежного та феодално залежного населення. Смерди, рядовичі, закупи, холопи, челядь. Особливості правового становища ізгоїв. Відмінності у правовому становищі соціальних груп міського населення. Державний лад. Центральні органи влади й управління: великий князь, боярська рада, князівські з'їзди (снеми), віче. Реформи Володимира Великого. Десяткова та двірсько-вотчинна системи управління територіями. Посадники, намісники, волостелі, тіуни, вірники та ін. Система “кормління” посадових осіб. Сільська територіальна община — верв. Церква. Податкова система та військова організація. Система судових органів.

ТЕМА 4. ДАВНЬОРУСЬКЕ ПРАВО

Джерела права Київської Русі: звичаєве право; нормативні акти (закони, збірки законів „Руська Правда”); нормативні договори; канонічне право; формування правової системи. Державно-правова думка: Ярослав Мудрий, Володимир Мономах, Митрополит Іларіон. Державне право Київської Русі: правовий статус населення (феодала, смерди, челядь, холопи, міське населення). Форми державного устрою та правління (ранньофеодальна імперія; палацово-доменіальна система управління; самоврядування); судоустрій. Основні риси цивільного права у Київській Русі: право власності; зобов'язальне право; спадкове право; сімейне право. Основні риси кримінального права Київської Русі: поняття злочину; суб'єкти та об'єкти злочину; мета та види покарань. Основні риси процесуального права Київської Русі: історична форма процесу, стадії процесу, суб'єкти процесу, види доказів. Розвиток права на території України в період феодалної роздробленості (сер. XII - сер. XIV ст.). Джерела та основні риси державного права Русі у період роздробленості: причини роздробленості, її юридичне закріплення; правовий стан населення. Форма державного устрою та правління, її особливості у Південно-західних землях Русі. Судоустрій. Вплив монгольського (золотоординського) права. Охорона громадського порядку та боротьба зі злочинністю у Київській Русі: джерела права про охоронну діяльність; князь та його повноваження; вірники, мечники, старша та молодша дружина, посадники; охоронна діяльність у Галицько-Волинському князівстві.

ТЕМА 5. ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКА ДЕРЖАВА ТА ЇЇ ПРАВО

Особливості державно-правового розвитку українського народу в період політичної роздробленості. Утворення та розквіт Галицько-Волинського князівства як центру об'єднання земель південно-західної Русі. Значення Галицько-Волинської держави як спадкоємиці державно-правової традиції Київської Русі. Суспільний лад. Князі. Бояри. Боярська аристократія — могутня економічна та політична основа феодалного класу Галичини. Служили феодала. Духовенство. Соціальні Особливості сільського населення. Вплив бурхливого розвитку міст на соціальний склад міського населення. Державний устрій. Верховна влада князя та її обмежений характер. Дуумвірат на Галицько-Волинській землі. Боярська рада як орган впливу боярської

олігархії. Князівські з'їзди (снеми). Віче. Прискорене переростання десяткової системи управління у двірсько-вотчинну. Двірський, канцлер, стольник, збройник, отроки, дитячі та ін. Місцеве управління. Посадники, волостелі, старости та ін. Судова система. Церква. Військо. Особливості правової системи. Джерела права. Звичаєве право. Руська Правда. Князівське законодавство: князівські грамоти, заповіти, статuti, договори тощо. Грамота князя Івана Ростиславовича 1134 р. Рукописання (заповіт) князя Володимира Васильковича 1287 р. Статутна грамота князя Мстислава Даниловича 1289 р. Церковне законодавство. Магдебурзьке право на західноукраїнських землях.

МОДУЛЬ III. ДЕРЖАВА І ПРАВО ЛИТОВСЬКО-ПОЛЬСЬКОЇ ДОБИ.

ТЕМА 6. ЛИТОВСЬКО-РУСЬКА ДЕРЖАВА ТА ЇЇ ПРАВО. ФОРМУВАННЯ ЛИТОВСЬКО-РУСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. ПОЛЬСЬКО-ЛИТОВСЬКІ УНІЇ.

Утворення Литовської держави. Передумови та процес приєднання українських земель до Великого князівства Литовського; аналіз розбіжностей у наукових оцінках характеру цього приєднання. Ліквідація автономії українських земель і перетворення їх на воєводства у складі Великого князівства Литовського. Польсько-литовські унії: Кревська 1385 р., Городельська 1413 р., Люблінська 1569 р. Зміни у правовому статусі українських земель. Суспільний лад. Князі, магнати, пани-бояри. Становлення шляхти та зростання її соціального статусу. Правове оформлення зрівняння шляхти у правах із магнатами. Постанова сейму 1552 р. про “вивід шляхти”. “Устава на волоки” 1557 р. Духовенство. Зміни у правовому становищі міщанства. Селяни: особисто вільні, напіввільні, невільники. Подальша соціальна диференціація селянства (тяглові, службові, селяни-ремісники, чиншові), особливості їхнього соціально-правового статусу. Державний устрій. Великий князь. Удільні князі, їх перетворення у підданих Великого князя (привілей 1434 р.). Пани-рада, зростання її компетенції (привілей 1506 р.) Трансформація феодальних з'їздів у вальний (загальний) сейм. Склад і компетенція Великого вального сейму. Центральне управління: маршалки (земські, двірські), канцлер, підканцлер, підскарбії (земські, двірські), гетьмани (земські, польні) та ін. Місцеве управління: намісники, воєводи, каштеляни, старости тощо. Судова система. Великокнязівський суд. Провінційні суди. Феодальні (доменіальні) суди. Церковні суди. Копні (громадські) суди. Судова система за реформою 1564 р.: гродські (замкові), земські (шляхетські трибунали), підкоморські суди.

ТЕМА 7. СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ЛАД І ПРАВО НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ У СКЛАДІ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ.

Люблінська унія 1569 р. та створення Речі Посполитої. Наслідки Берестейської церковної унії. Польська експансія та її вплив на соціальну й політичну еволюцію українського суспільства. Суспільний устрій. Панівна верхівка українського суспільства як соціальна база колонізації українських земель. Магнати-латифундисти. Посилення політичної ролі та економіко-господарських функцій шляхти. Духовенство. Утиски православної церкви в

умовах католицької експансії. Селяни: державні та приватновласницькі; особисто вільні, напіввільні та феодално залежні. Правове оформлення закріпачення українського селянства. Міське населення: міський патриціат, “поспільство” (бюргерство), міські низи (плебс). Українське козацтво. Державний лад. Державний статус королівської влади за “Артикулами” Генріха Валуа 1572 р. Великий вальний сейм: сенат і посольська ізба. Центральне управління. Король і вищі посадові особи (маршалки, канцлер, підскарбії, гетьмани та ін.). Система органів місцевого управління: воєводи, каштеляни, старости та ін. Воєводські і повітові сеймики. Елементи самоврядування в містах. Магістрат — адміністративний і судовий орган міського самоврядування. Міська рада та міська лава. Судова система. Сеймовий та королівський суди. Коронний та литовський трибунали. Система станово-шляхетських судів у повітах. Земські суди. Гродські суди (вищі й нижчі). Підкоморські суди. Роль замкових канцелярій у судовій системі повіту. Вотчинні (доменіальні суди). Поточні та виложені суди у самоврядних містах. Магістратські та ратушні суди. Церковні суди: духовні, доменіальні та монастирські. Рецепція Річчю Посполитою правової системи Великого князівства Литовського, що ґрунтувалася на давньокиївському праві. Литовський статут 1588 р. Постанови сейму (конституції). Поширення на українські землі магдебурзького права. Джерела церковного права. Право власності. Правовий режим маєтків. Спадкове право. Зобов’язальне право. Правове регулювання шлюбно-сімейних відносин. Поняття і види злочинів. Система покарань. Судовий процес. Особливості застосування інквізиційного процесу на українських землях.

МОДУЛЬ IV. ДЕРЖАВА І ПРАВО КОЗАЦЬКОЇ ДОБИ

ТЕМА 8. ЗАПОРІЗЬКА СІЧ: ВІЙСЬКОВО-АДМІНІСТРАТИВНИЙ УСТРІЙ ТА ПРАВО.

Причини та умови виникнення українського козацтва. Соціальні джерела та засади формування Запорозької Січі. Соціальний склад і правове становище січового козацтва. Запорозька Січ як центр народного невдоволення, боротьби проти соціального, національного та релігійного гноблення. Адміністративно-територіальний поділ Січі: кіш, курені, паланки. Категорії населення Запорозької Січі. Система органів військово-адміністративної влади. Військова (Загальна) рада. Кошовий отаман. Генеральна старшина (військові начальники). Кошовий отаман. Військовий суддя. Військовий осавул. Військовий писар. Курінні отамани. Військові службовці: підписар, булавничий, хорунжий, бунчужний, довбиш, пушкар, канцеляристи та ін. Старшина похідна та паланкова. Суд і судочинство. Правова система Запорозької Січі. Джерела права. Звичаєве козацьке право. Церковне право. Рішення військових рад, кошового отамана, старшини. Особливості застосування гетьманських універсалів, царських грамот, універсалів польських королів як джерел права на Запоріжжі. Характерні риси права. Поняття і види злочинів на Січі. Особливості судового процесу. Система покарань.

ТЕМА 9. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВНОСТІ В РОКИ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ ВІЙНИ 1648 – 1657 РР. ПРАВО.

Джерела права України періоду визвольних змагань середини XVII ст.: звичаєве право, основні риси звичаєвого козацького права, міжнародні угоди, нормативні акти (універсали), „старі” збірки законів, канонічне право, правова думка (Б. Хмельницький, А.Кисіль). Державне право України періоду формування національної козацької держави середини XVII ст.: правовий стан населення (селянство, міщанство, козацтво, шляхта); виборче право; державний устрій, форма правління, полково-сотенна система (визначення, структура, функції); режим; самоврядування (міст, Січі); судоустрій. Основні зміни у праві України періоду визвольних змагань середини XVII ст.: цивільному праві (право власності на землю); кримінальному праві (державні, військові злочини); процесуальному праві (судочинстві). Міжнародно-правовий статус України у середині XVII ст.: правовідносини з Річчю Посполитою, Туреччиною, Молдовою, Валахією; правове оформлення протекторату Московської держави (Березневі статті, жалувані грамоти 1654 р.), історико-правові погляди на зміст та значення Переяславсько-Московського договору 1654 р.

ТЕМА 10. УКРАЇНСЬКА ГЕТЬМАНСЬКА ДЕРЖАВА: ДЕРЖАНИЙ ЛАД, СУСПІЛЬНИЙ УСТРІЙ І ПРАВО (СЕРЕДИНА XVII — КІНЕЦЬ XVIII СТ.)

Політико-правове становище Гетьманщини у складі Росії. Гетьманські статті: Переяславські 1659 р. Ю. Хмельницького; Московські 1665 р. І. Брюховецького; Глухівські 1669 р. Д. Многогрішного; Конотопські 1672 р. І. Самойловича; Коломацькі 1687 р. І. Мазепи; Решетилівські 1709 р. І. Скоропадського; “Рішучі пункти” 1728 р. Д. Апостола. Спроба І. Виговського змінити державний статус Гетьманщини (Гадяцький договір 1658 р.). Суспільний устрій. Українські феодалі. Знатнее військове товариство. Зростання старшинсько-шляхетського та монастирського землеволодіння. Зміцнення становища православного духовенства. Реєстрове козацтво та його занепад. Міщанство. Категорії селян і форми їх експлуатації. Обмеження права переходу селян. Остаточне закріпачення селянства за царським указом 1783 р. Органи влади й управління Гетьманщини. Загальновійськова рада. Рада генеральної старшини. Гетьман. Генеральна військова канцелярія. Полково-сотенна система територіального управління. Міське самоврядування. Судова система. Генеральний військовий суд, полкові, сотенні та громадські (сільські) суди. Судова реформа 1760–1763 рр. Земські, підкоморські та гродські (міські) суди. Органи самодержавного управління Гетьманщиною: Малоросійська колегія (1722–1727 рр.), правління гетьманського уряду (1734–1750 рр.), Малоросійська колегія (1764–1786 рр.). Ліквідація автономії України. Ліквідація Запорозької Січі (1775 р.). Правова система. Джерела і розвиток права. Звичаєве козацьке право. Рішення загальновійськової ради. Гетьманські статті як джерела права. Пакти і Конституція прав і вольностей Війська Запорозького 1710 р. Царське законодавство. Гетьманське законодавство: універсали, ордери, грамоти,

листи, інструкції. Акти військової канцелярії. Церковне право. Часткова дія литовських статутів і збірників магдебурзького права. Кодифікація українського права. Процес короткий наказний, виданий при резиденції гетьманській 1734 р. Права, за якими судиться малоросійський народ 1743 р. Суд і розправа в правах малоросійських 1750 р. Книга Статут та інші права малоросійські 1764 р. Екстракт малоросійських прав 1767 р. Риси права. Право власності. Різновиди феодального землеволодіння: вотчини і держання (рангові). Зобов'язальне право. Право успадкування. Шлюбно-сімейне право. Кримінальне право. Поняття і види злочинів. Мета і система покарань. Зміни у судовому процесі. Обвинувально-змагальний та слідчий (інквізиційний) види процесу.

МОДУЛЬ V. ДЕРЖАВА І ПРАВО УКРАЇНИ У ХІХ — НА ПОЧАТКУ ХХ СТ.

ТЕМА 11. СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ УСТРІЙ І ПРАВО НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ У СКЛАДІ ІМПЕРІЙ

Криза феодально-кріпосницької системи Росії. Великі реформи 60–80-х років; особливості їх проведення на Україні. Революційна криза початку ХХ ст. Суспільний лад. Зрівняння українського дворянства у правах із російським (укази 1801, 1835 р.). Протекціонізм царизму щодо дворянства. Духовенство. Виникнення буржуазії та зміцнення її соціально-правового становища. Диференціація буржуазного класу. Селянство. Реформа 1837–1841 рр. Інвентарна реформа 1847–1848 рр. Зміни в соціально-правовому становищі селян унаслідок реформи 1861 р. Аграрна реформа П. Столипіна. Міське населення. Почесні громадяни. Гільдійське купецтво. Міщани. Ремісники. Фабрично-заводські робітники. Адміністративно-територіальний устрій, органи влади й управління на українських землях. Перетворення намісництв у губернії. Генерал-губернаторства. Центральне управління. Губернські правління. Повітовий, волосний, міський апарат управління. Дворянські зібрання. Земська реформа 1864 р., особливості її проведення в Україні. Міська реформа 1870 р. Сільське й волосне самоврядування за реформою 1861 р. Мірові посередники. Поліцейська реформа 1862 р. Військова, освітня, фінансова та інші реформи 60–80-х років. Контрреформи 80–90-х років. Державна дума та представництво в ній України. Судочинство в дореформений період. Судова реформа 1864 р.; особливості проведення в Україні. Мирова юстиція. Окружні суди. Судочинство за участю присяжних засідателів. Судові палати. Присяжні повірені та приватні повірені. Прокуратура. Джерела права. Кодифікація права України. Звід місцевих законів губерній і областей, приєднаних від Польщі (А. Повстанський). Зібрання малоросійських прав 1807 р. Звід законів західних губерній (І. Данилович). Поширення на Україну в 1840–1842 рр. загальноімперського законодавства. Повне зібрання законів Російської імперії 1830 р. Звід законів Російської імперії 1832 р. Уложення про покарання кримінальні та виправні 1845 р. (нові редакції 1866, 1885 р.) Судові статути 1864 р. Військовий статут про покарання 1867 р. Військово-морський статут 1886 р. Кримінальне уложення 1903 р. Надзвичайне законодавство 1905–1906 рр. та періоду війни.

Виникнення галузевого законодавства. Цивільне право. Адміністративне право. Шлюбно-сімейне право. Кримінальне право. Зміни в цивільно-процесуальному й кримінально-процесуальному законодавстві.

Політико-правове становище українських земель у складі Австро-Угорської імперії. Австро-Угорська угода 1867 р., створення Австро-Угорської імперії. Суспільний лад. Магнати, шляхта, духовенство. Селянство. Скасування кріпосного права. Міське населення. Адміністративно-територіальний поділ. Органи влади й управління. Губернатор і губернське присутствіє. Становий сейм. Старости, війти, мандатори. Жупани. Революційний рух, Конституція 1848 р. Зміни в політико-правовому становищі українських земель. Головна Руська Рада. Антидемократична конституція 1849 р. Крайові конституції 1850 р. Унія Австрії та Угорщини 1867 р. Дуалістична монархія. Конституція Австрії 1867 р. Відновлення в Угорщині дії Конституції 1848 р. Делегації. Рейхсрат Австрії та сейм Угорщини. Правління намісника Галичини та крайове президентське правління Буковини. Крайові сейми Галичини та Буковини. Повітові, міські, сільські органи самоврядування. Повітові громади (гміни), повітові ради та старости. Статути Львова та Чернівців. Суди на західноукраїнських землях: земські та гродські, міські, доменіальні, комітатські, духовні. Триступенева система судів за Конституцією 1867 р.: одноособові повітові суди, колегіальні крайові (окружні) суди, колегіальний вищий крайовий суд у Львові. Найвищі судові інстанції (Верховний судовий і касаційний трибунал у Відні). Спеціалізовані суди. Прокуратура. Фінансова прокуратура. Адвокатура. Правова система. Джерела права. Характеристика галузей права. Практика апробації австрійського законодавства у Галичині. Дія австрійського законодавства на території Галичини та Буковини: Цивільний кодекс 1811 р.; Цивільно-процесуальний кодекс 1796 та 1895 рр.; Кримінальний кодекс 1803 та 1852 рр.; Кримінально-процесуальний кодекс 1853 і 1873 рр. Кримінальний кодекс Угорщини 1879 р. та запровадження його на Закарпатті.

МОДУЛЬ VI. ВІПРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

ТЕМА 12. НАЦІОНАЛЬНА ДЕРЖАВНІСТЬ І ПРАВО ЗА ДОБИ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ (1917 - 1920 РОКИ)

Зміни у суспільно-політичному устрої внаслідок Лютневої буржуазно-демократичної революції у Росії. Утворення Центральної Ради. Всеукраїнський національний конгрес (6–8 квітня 1917 р.). Підтримка Центральної Ради з боку всеукраїнських військового, селянського, робітничого з'їздів та розширення її складу. Перший універсал Центральної Ради. Створення Генерального секретаріату. Другий універсал Центральної Ради. Встановлення більшовицької влади в Петрограді. Третій універсал Центральної Ради. Проголошення УНР як автономії у складі Російської Федерації. Четвертий універсал Центральної Ради. Проголошення самостійності і незалежності УНР. Україна в умовах австро-німецької окупації. Правовий статус Центральної Ради, Малої Ради, Генерального секретаріату (Ради Народних Міністрів). Діяльність Центральної Ради щодо

створення органів місцевої влади і місцевого самоврядування. Реформування судочинства. Виникнення “надзвичайного правосуддя”. Самосуди. Створення прокуратури. Зовнішньополітична діяльність. Військове будівництво.

Перший універсал Центральної Ради. Створення Генерального секретаріату. Другий універсал Центральної Ради. Встановлення більшовицької влади в Петрограді. Третій універсал Центральної Ради. Проголошення УНР як автономії у складі Російської Федерації. Четвертий універсал Центральної Ради. Законодавча діяльність Центральної Ради. Закони “Про порядок видання законів” від 25 листопада 1917 р., “Про випуск державних кредитових білетів УНР” від 6 січня 1918 р., “Про національно-персональну автономію” від 6 січня 1918 р., “Про громадянство УНР” від 2 березня 1918 р., Земельний закон від 18 січня 1918 р. та ін. Конституція УНР, її зміст та значення

Проголошення П. Скоропадського на з’їзді українських хліборобів 29 квітня 1918 р. гетьманом України. Проголошення Української держави. Історико-правова характеристика природи Гетьманату П. Скоропадського. Грамота до всього українського народу та закони про тимчасовий державний устрій України від 29 квітня 1918 р.: зміст і значення. Функції, склад та організація діяльності гетьманського уряду — Ради Міністрів. Розвиток інституту державної служби. Зовнішньополітична діяльність Місцевого управління. Губернські і повітові старости. Протистояння місцевої адміністрації та органів місцевого самоврядування. Виділення заможного селянства в окрему соціальну категорію — козацтво. Реформування Генерального суду за Законом від 2 червня 1918 р. Відновлення судових палат, окружних судів, мирової юстиції за Законом від 8 липня 1918 р., постановами Ради Міністрів від 14 та 21 липня 1918 р. Зростання значення військових судів (Закон від 21 червня 1918 р.). Правоохоронні органи. Організація української прокуратури. Поновлення діяльності адвокатури. Створення нотаріату. Функції Державної варти. Військове будівництво. Засади створення правової системи. Скасування та вибіркове застосування правових актів із законодавчої спадщини. Характеристика гетьманського законодавства. Захист права приватної власності. Законодавче забезпечення культури й освіти. Законодавче забезпечення військового будівництва. Посилення каральної спрямованості законодавства.

Створення Директорії, організація повстання проти Гетьманату, прихід до влади. Декларація від 26 грудня 1918 р. Створення уряду. Акт злуки УНР і ЗУНР. Трудовий конгрес. Формування органів влади й управління. Оголошення війни Радянській Росії. Внутрішня та зовнішня політика Директорії. Урядові кризи: причини й наслідки. Одноосібне керівництво УНР С. Петлюрою. Варшавський договір (21 квітня 1920 р.). Державно-правовий статус Директорії за ухваленим Трудовим конгресом Законом про форму влади в Україні. Рада Народних Міністрів. Тенденція переходу до президентсько-парламентської республіки: закони від листопада 1920 р. “Про тимчасове верховне управління та порядок законодавства в Українській Народній Республіці” та “Про Державну Народну Раду Української Народної

Республіки”. Місцеве управління. Губернські, повітові та волосні комісаріати та їхні повноваження за Інструкцією Міністерства внутрішніх справ від 24 червня 1919 р. “Про тимчасову організацію влади на місцях”. Судові установи. “Найвищий суд”. Закон “Про вибори і призначення мирових суддів” від 19 лютого 1919 р. Військово-польові суди та надзвичайні військові суди: склад, юрисдикція та процедура. Законодавча діяльність Директорії. Закон “Про порядок внесення і затвердження законів в Українській республіці” від 14 лютого 1919 р. Скасування права власності на землю за Законом “Про землю в УНР” від 8 січня 1919 р. Використання дореволюційного законодавства у цивільно-правовій та кримінально-правовій сферах. Закон “Про відновлення гарантій недоторканості особи на території УНР” від 28 лютого 1919 р. та факти беззаконня і репресій за Директорії. Проект нової Конституції України.

ТЕМА 13. ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА ТА ЇЇ ПРАВО

Розпад Австро-Угорської імперії. Маніфест 16 жовтня 1918 р. Про перетворення Австро-Угорщини на багатонаціональну федеративну державу. Створення Української Національної Ради. Звернення Ради від 1 листопада 1918 р. “До населення міста Львова” та “Український народ!”. Проголошення ЗУНР. Передвступний договір (14 грудня 1918 р.) та Акт злуки ЗУНР і УНР (22 січня 1919 р.). Захоплення Буковини Румунією. Захоплення Закарпаття Угорщиною, а пізніше — Чехословаччиною. Польсько-українська війна. Припинення чинності Закону щодо об’єднання ЗУНР і УНР. Причини падіння ЗУНР. Державний устрій. Українська Національна Рада та її органи: Президія, Виділ, Президент. Державний секретаріат: склад і повноваження. Закон про передання всієї повноти військової і цивільної влади Диктаторові Є. Петрушевичу. Утворення Колегії головноуповноважених і Військової канцелярії. Місцеві органи влади та управління: повітові, громадські, міські комісари та ради. Реформування судової системи. Цивільно-правова спеціалізація окружних і повітових судів. Утворення трибуналів для розгляду кримінальних справ. Окремі судові сенати другої та третьої інстанції. Правоохоронні органи: народна міліція та жандармерія. Адвокатура. Державна прокуратура. Нотаріат. Військова юстиція. Створення Української галицької армії. Зовнішньополітична діяльність. “Тимчасовий Основний закон про державну самостійність українських земель бувшої Австро-Угорської монархії” від 13 листопада 1918 р. Закони “Про адміністрацію Західноукраїнської Народної Республіки” (16 листопада 1918 р.), “Про тимчасову організацію судів і судової влади” (21 листопада 1918 р.), “Про державну мову” (15 лютого 1919 р.), “Про право громадянства Західної області УНР і правовий статус чужоземців” (8 квітня 1919 р.). Закон про земельну реформу (14 квітня 1919 р.), зволікання з його реалізацією. Застосування австрійського законодавства в галузях цивільного, кримінального й процесуального права.

МОДУЛЬ VII. РАДЯНСЬКА ДЕРЖАВА І ПРАВО В УКРАЇНІ

ТЕМА 14. УТВОРЕННЯ РАДЯНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА В УКРАЇНІ

Виникнення Рад робітничих, селянських і солдатських депутатів як органів керівництва революційним рухом. Спроби більшовиків легітимно усунути Центральну Раду. I Всеукраїнський з'їзд Рад робітничих і солдатських депутатів. Проголошення України республікою Рад (12 грудня 1917 р.). Обрання Центрального Виконавчого Комітету (ЦВК). Утворення радянського уряду України — Народного Секретаріату. Місцеві ради. II Всеукраїнський з'їзд Рад (березень 1918 р.), його рішення. Надзвичайні органи радянської влади: Повстанбюро, Центральний військово-революційний комітет (ЦВРК), революційні та військово-революційні комітети. Створення Тимчасового робітничо-селянського уряду України (28 листопада 1918 р.). Декрет уряду “Про організацію влади на місцях”. перейменування уряду в Раду Народних Комісарів (29 січня 1919 р.). Вибори до місцевих рад. III Всеукраїнський з'їзд Рад (березень 1919 р.). Створення Ради оборони УСРР, місцевих комітетів оборони, Всеукраїнського революційного комітету та ревкомів на місцях. Комбідри — надзвичайні органи влади на селі. Відновлення ВУЦВК і Раднаркому (лютий 1920 р.). Вибори до місцевих рад (лютий-квітень 1920 р.). IV Всеукраїнський з'їзд Рад. Створення та функції комнезамів. Розвиток зв'язків УСРР із РСФРР та іншими радянськими республіками. Органи управління народним господарством. Трудові армії. Управління націоналізованими промисловими підприємствами протягом періоду воєнного комунізму за “Положенням” від 3 червня 1918 р. Спроби місцевих рад створити власні суди. Постанова Народного секретаріату від 4 січня 1918 р. “Про введення Народного суду”. Декрет про суд Раднаркому УСРР від 19 лютого 1919 р. Положення про революційні трибунали від 23 січня 1918 р. Тимчасове положення про народні суди та революційні трибунали від 20 лютого 1919 р. Положення Раднаркому про народний суд від 26 жовтня 1920. Інструкція Нарком'юсту від 3 червня 1919 р. “Про судочинство”. Всеукраїнська (надзвичайна комісія для боротьби з контрреволюцією. Позасудові репресії. Створення радянської міліції. Становлення радянського права. Конституція УСРР 1919 р. Поширення на територію України декретів і розпоряджень робітничо-селянського уряду РСФРР. Декрети про націоналізацію підприємств, банків. Застосування адміністративно-правових актів в управлінні державною власністю. Закон про землю від 5 лютого 1920 р. Хлібна і продовольча розкладка. Декрети від 20 лютого 1920 р. Про цивільний шлюб і свободу розлучень. Риси трудового права. Риси кримінально- та цивільно-процесуального права.

ТЕМА 15. РАДЯНСЬКА ДЕРЖАВНІСТЬ І ПРАВО В УКРАЇНІ У 20–30-х роках XX ст.

Утворення Союзу РСР. Державно-правове становище України за договором про утворення СРСР (грудень 1922 р.) і Конституцією СРСР (1924 р.). Перебудова державного апарату УСРР у зв'язку з утворенням СРСР. Всеукраїнський з'їзд Рад як верховний орган державної влади УСРР. Державний статус ВУЦВК за Положенням про ВУЦВК від 12 жовтня 1924 р.

Компетенція Президії ВУЦВК. Склад і повноваження уряду за “Положенням про Раднарком УСРР” від 12 жовтня 1924 р. Зміни в системі органів галузевого управління (загальносоюзні, об’єднані та республіканські наркомати). Загальне положення про народні комісаріати УСРР від 12 жовтня 1924 р. Українізація державного і господарського апарату. Адміністративно-територіальна реформа. Проголошення Молдавської АСРР у складі УСРР. Судова система за Положеннями про судоустрій 1922, 1925, 1929 р. Порядок утворення, склад та юрисдикція народних судів, окружних судів, Головного суду АМСРР, Верховного Суду УСРР. Дисциплінарні суди. Громадські суди, примиренські камери. Прокуратура: структура та функції. Адвокатура. Структура, функції ОДПУ, ДПК при РНК УСРР та посилення репресивно-каральної спрямованості цих органів.

Кодифікація законодавства. Посилення ролі загальносоюзного законодавчого регулювання. Зміни й доповнення до Конституції УСРР у 1925 р. Конституція УСРР 1929 р. Позбавлення та обмеження виборчих прав. Риси цивільно-правового регулювання. Цивільний кодекс 1922 р. Регуляція права власності. Договірне право. Риси шлюбно-сімейного права. Кодекс законів про родину, опіку, шлюб і про акти громадянського стану 1926 р. Земельний кодекс 1922 р. і зміни до нього 1927, 1928 р. Закон про ліси 1923 р. Кодекс законів про працю 1922 р. Кодекс законів про народну освіту 1922 р. Адміністративний кодекс 1927 р. Кримінальний кодекс 1922 р. Демократизація кримінального процесу за кримінально-процесуальним кодексом 1922 р. Тенденція до посилення відповідальності. Кримінальний кодекс 1927 р. Посилення силового тиску держави за кримінально-процесуальним кодексом 1927 р. Цивільний процесуальний кодекс 1924 і 1929 р. Виправно-трудоий кодекс 1925 р.

Деформація державно-політичної системи. Посилення партійно-апаратної диктатури в усіх галузях державного, господарського і соціально-культурного будівництва. Ліквідація правових основ багатокладної економіки. Зміни в органах центральної влади за Конституцією УРСР 1937 р. Верховна Рада, її Президія. Раднарком УРСР. Перебудова місцевих органів влади. Посилення ролі сільських рад і комнезамів у період колективізації. Адміністративно-територіальна реформа (центр — область — район). Реорганізація районних і міських рад. Посилення ролі виконавчих структур у місцевих радах. Народні суди — основна ланка судової системи. Підвищення ролі обласних судів за постановою ВУЦВК і Раднаркому УСРР від 20 червня 1934 р. Верховний Суд УСРР. Створення загальносоюзної централізованої системи прокурорських органів. Ліквідація (1930 р.) НКВС УСРР та утворення (1934 р.) загальносоюзного НКВС. Заміна судового розгляду кримінальних справ адміністративними рішеннями. “Особлива нарада” НКВС, “трійки” та “двійки” на місцях. Застосування незаконних методів слідства, проведення масових репресій. Тенденції розвитку правової системи. Перевага загальносоюзного законодавства над республіканським. Джерела права. Конституція УРСР 1937 р. Особливості цивільно-правового регулювання. Придушення приватногосподарської діяльності. Зміни у трудовому

законодавстві. Репресивно-правове забезпечення насильницької колективізації. Правове регулювання діяльності колгоспів. Посилення кримінальної репресії. Зміни й доповнення до Кримінального кодексу УРСР на підставі загальносоюзних законів і постанов (“Про охорону майна державних підприємств колгоспів та кооперації і зміцнення суспільної (соціалістичної) власності” від 7 серпня 1932 р., “Про кримінальну відповідальність за зраду Батьківщині” від 8 червня 1934 р. та ін.). Зміни в кримінально-процесуальному законодавстві. Надзвичайний порядок судочинства у справах про терористичні акти, контрреволюційне шкідництво й диверсії за постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р.

ТЕМА 16. ДЕРЖАВА І ПРАВО УКРАЇНИ В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ (1939–1945 РР.)

Радянсько-німецький пакт про ненапад і таємний протокол Молотова — Ріббентропа (23 серпня 1939 р.) про розподіл сфер впливу в Європі. Введення радянських військ у Західну Волинь і Східну Галичину. Народні збори Західної України та їхні акти. Закони Верховної Ради СРСР (1 листопада 1939 р.) та Верховної Ради УРСР (15 листопада 1939 р.) про прийняття Західної України до складу УРСР. Нота уряду СРСР від 28 червня 1940 р. та введення радянських військ у Північну Буковину і Бессарабію. Закон Верховної Ради СРСР (2 серпня 1940 р.) про включення Північної Буковини і Хотинського, Акерманського та Ізмаїльського повітів Бессарабії до складу УРСР. Новий адміністративно-територіальний поділ, державне будівництво та масові репресії у західних областях УРСР. Напад фашистської Німеччини на СРСР. Перебудова державного механізму на початку війни. Надзвичайні органи влади та управління. Державний Комітет Оборони. Ставка Верховного головнокомандування. Правовий режим воєнного стану і стану облоги. Діяльність місцевих органів влади й управління в період війни.

Реорганізація органів суду і прокуратури. Розширення юрисдикції військових трибуналів. Об'єднання наркоматів внутрішніх справ і державної безпеки, розширення їхніх повноважень і посилення репресивно-каральної спрямованості. Встановлення окупаційного режиму та розчленування загарбниками території України. Спроби відродження української національної державності. Антифашистське підпілля та партизанський рух в Україні. Відновлення радянської влади в Україні. Розширення прав республіки у сферах міжнародних відносин та оборони. Особливості правової системи УРСР в умовах війни. Зміни у цивільно-правовій регуляції відносин власності, спадкування, житлокористування. Правове забезпечення зміцнення сім'ї, охорони материнства, дитинства. Правовий режим трудових мобілізацій і трудових повинностей. Збільшення робочого часу. Працевлаштування та побутове забезпечення інвалідів війни. Колгоспне законодавство воєнного часу. Зміни у кримінальному праві. Відповідальність за скоєння воєнних злочинів.

ТЕМА 17. ДЕРЖАВА І ПРАВО УКРАЇНИ У ПОВОЄННІ РОКИ ТА В ПЕРІОД ДЕСТАЛІНІЗАЦІЇ (1945 — ПЕРША ПОЛОВИНА 1960-Х РР.)

Повоєнний сталінський режим. Відбудова народного господарства. Членство України в ООН і розширення міжнародних зв'язків. Ліквідація надзвичайних органів влади й управління. Відновлення конституційних органів влади. Вибори до Верховної Ради України та місцевих органів влади й управління. Десталінізація. Спроби вдосконалити управління народним господарством. Раднаргоспи. Правові засади входження Кримської області до складу УРСР. Розширення компетенції республіканських органів управління. Реорганізація суду. Закон про судоустрій УРСР 1960 р. Інститут народних засідателів. Товариські суди. Перебудова правоохоронних органів. Положення про прокурорський нагляд у СРСР від 24 травня 1955 р. КДБ при Раді Міністрів СРСР та його органи в Україні. Реорганізація органів внутрішніх справ. Народні дружини. Повоєнні зміни в законодавстві. Початок кодифікації загальносоюзного та республіканського законодавства. Основи законодавства Союзу РСР і союзних республік в ієрархії норм радянського права. Зміни у цивільно-правовому регулюванні. Цивільний кодекс УРСР 1963 р. Усунення обмежень воєнної доби у трудовому праві. Новий порядок вирішення трудових спорів. Закон про державні пенсії 1956 р. Правове регулювання колгоспного будівництва. Обмеження розвитку індивідуальних господарств. Зміни у кримінальному праві. Нові форми державних злочинів. Розширення демократичних засад кримінального права. Кримінальний кодекс УРСР 1960 р. Скасування особливого процесуального порядку провадження слідства і судового розгляду. Процес реабілітації невинно засуджених під час масових репресій. Кримінально-процесуальний кодекс УРСР 1960 р., Цивільно-процесуальний кодекс УРСР 1963 р.

ТЕМА 18. ДЕРЖАВА І ПРАВО УКРАЇНИ У ПЕРІОД “ЗАСТОЮ”(СЕРЕДИНА 1960-Х — СЕРЕДИНА 1980-Х Р.)

Авторитарна командно-адміністративна система управління та її вплив на суспільно-політичне життя. Конституція СРСР 1977 р. і Конституція УРСР 1978 р. Правові основи та діяльність вищих органів влади та управління: Верховна Рада УРСР, її Президія, Рада Міністрів УРСР. Закон “Про Раду Міністрів Української РСР” від 19 грудня 1978 р. Місцеві органи влади. Зміни й доповнення у законодавстві, яке регулювало організацію й діяльність місцевих рад. Судова система УРСР. Закони 1981 р. про судоустрій УРСР, про вибори районних (міських) народних суддів УРСР, про порядок відкликання народних суддів і народних засідателів районних (міських) народних судів УРСР. Реорганізація органів державного арбітражу. Закон СРСР “Про державний арбітраж СРСР” від 30 листопада 1979 р. Закон СРСР “Про прокуратуру СРСР” від 30 листопада 1979 р. Удосконалення організації та діяльності органів внутрішніх справ. Закон СРСР “Про адвокатуру СРСР” від 30 листопада 1979 р. Положення про адвокатуру УРСР від 1 жовтня 1980 р. Нотаріат. Принципи пріоритету держави над особистістю, переважання централістських настанов у законотворчості. Подальша кодифікації законодавства на союзному та республіканському рівнях. Видання Зводу законів СРСР і зводів законів союзних республік. Підготовка і видання Зводу законів УРСР. Розвиток адміністративного законодавства. Кодекс УРСР про

адміністративні правопорушення 1984 р. Цивільне і господарське законодавство. Житловий кодекс УРСР 1983 р. Кодекс про шлюб та сім'ю УРСР 1969 р. Кодекс законів про працю УРСР 1971 р. Зміст права на працю за Конституцією УРСР 1978 р. Природно-ресурсне законодавство. Земельний кодекс УРСР 1970 р. Водний кодекс УРСР 1972 р. Законодавство СРСР про надра, лісове господарство, про охорону атмосферного повітря, про охорону та використання тваринного світу. Зміни у кримінальному законодавстві. Виправно-трудова кодекс УРСР 1970 р. Процесуальне законодавство. Положення про попереднє взяття під варту 1969 р. Розширення участі захисника у кримінальному процесі. Принципи процесуального права за Конституцією УРСР 1978 р.

ТЕМА 19. ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ У ПЕРІОД «ПЕРЕБУДОВИ» В СРСР (1985-1991 РР.)

Нормативно-правове закріплення процесу курсу на «перебудову» в СРСР та УРСР (сер. 80-х – 1991 рр.): джерела права (зміни і доповнення до Конституції СРСР 1977 та УРСР 1978 рр.; джерела цивільного, шлюбно-сімейного, трудового, адміністративного, кримінального, кримінально-процесуального права; Закон „Про мови в УРСР”; Декларація про державний суверенітет УРСР від 16 липня 1990 року); розвиток правової думки в умовах багатопартійності; реформування цивільного та господарського законодавства. Демократичні зміни у праві УРСР (сер. 80-х – 1991 рр.): конституційне право (розширення прав і свобод громадян; реформи державного апарату; визнання і реалізація принципу розподілу влади; проголошення державного суверенітету УРСР); господарське право (нормативна регламентація пошуку нових шляхів та методів господарювання, правове регулювання здійснення реформ в економіці); адміністративне, цивільне, земельне, трудове, кримінальне, процесуальне право.

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Підручники, Навчальні посібники та монографії

Іванов В. М. Історія держави і права України : Підручник. К. : МАУП, 2007. 552 с.

Захарченко П. П. Історія держави та права України : підруч. [Електронний ресурс]. К. : Атіка, 2005. 368 с. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0000819

Безклубий І. А., Гриценко І. С., Шевченко О. О. та ін. Історія українського права : навч. посіб. [Електронний ресурс]; за ред. І. А. Безклубого. К. : Грамота, 2010. 336 с. URL: <https://lawbook.online/prava-derjavi-istoriya/istoriya-ukrajinskogo-prava-posibn-bezklubiy.html>

Захарченко П. П., Кузьминець О. В. Історія держави та права України: Навч. посіб. для дист. навч. [Електронний ресурс]. К.: Університет „Україна”, 2005. 208 с. URL: http://adhdportal.com/book_1941.html

Кульчицький В. С., Тищик Б. Й. Історія держави і права України : підруч. для студ. вищ. навч. закл. [Електронний ресурс]. К. : Ін Юре, 2008. 624 с. URL: <https://coollib.com/b/321650/read>

Терлюк І. Я. Історія держави і права України : навч. посіб. [Електронний ресурс]. К. : Атіка, 2011. 944 с. URL: <https://westudents.com.ua/knigi/418-storya-derjavi-prava-ukrani-terlyuk-ya.html>

Іваненко А. Місцеві судові установи, адвокатура та нотаріат в системі окупаційного апарату влади Райхскомісаріату «Україна» та військової зони окупації (1941 – 1944 рр.): соціально-правові виміри: монографія. Чернігів: ПАТ «ПВК» Десна», 2020. 486 с.

Джерела

Конституції і конституційні акти України. Історія і сучасність. (До 15-річчя Конституції України і до 20-ї річниці незалежності України) / Упоряд.: І. О. Кресіна, О. В. Батанов ; від. ред. Ю. С. Шемшученко. 3-є вид. К. : Юридична думка, 2011. 328 с.

Хрестоматія з історії держави і права України : навч. посіб. / Упоряд.: А. С. Чайковський (кер.), О. Л. Копиленко, В. М. Кривоніс та ін. К. : Юрінком Інтер, 2003. 656 с.

Інформаційні ресурси

Національна бібліотека ім. В. І. Вернадського. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ubuv.gov>

Національна парламентська бібліотека. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.uplu.kiev.ua>

Державна науково-технічна бібліотека України (Київ). [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.gutb/ u-t/ org/>

Одеська державна наукова бібліотека ім. М. Горького. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ognb.odessa.ua>.

Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Г. Короленка. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://korolenko/kharkov>.

Vuzlib. Економіко-правова білітека. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://vuzlib.net>.

Бібліотека **Київського Національного університету будівництва і архітектури**. - [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://library.knuba.edu.ua/>

Освітній портал **Київського Національного університету будівництва і архітектури**. [Електронний ресурс]. Режим доступу: org2.knuba.edu.ua/

Форма підсумкового контролю успішності навчання: екзамен

Засоби діагностики успішності навчання: усне опитування, контрольні роботи, дискусії.